خبر

جزئیات جدید درباره ثبت‌نام متقاضیان کارت سوخت

● سخنگوی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران با بیان اینکه کسانی که قبلا در سامانه‌های اعلام‌شده تقاضای خود را برای کارت سوخت ثبت کرده‌اند نیازی به ثبت‌نام مجدد ندارند، گفت: برای پیگیری کارت سوخت خود از طریق سایت EPO-LICE.IR اقدام کنید.فاطمه کاهی، سخنگوی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران، در گفت‌وگو با فارس، با اشاره به مشکلات پیش‌آمده برای متقاضیان کارت سوخت گفت: زمانی که اعلام شد قرار است کارت سوخت دوباره احیا شود، حدود ۷۵۰ هزار نفر در سامانه‌هایی که اعلام شد ثبت‌نام کردند و این افراد کسانی بودند که کارت سوخت نداشتند و می‌خواستند کارت سوخت آنها به کارت بانکی‌شان متصل شود که برای این افراد کارت سوخت جدید صادر شده است.وی ادامه داد: اما عده‌ای هستند که کارت سوخت داشتند و متقاضی بودند که کارت سوختشان به کارت بانکی آنها نیز متصل شود؛ برای این افراد اخیرا پیامکی ارسال شده که در آن گفته شده اگر هنوز کارت سوخت خود را دارند و مفقود نشده است، دوباره عدد ۱ را به این شماره ارسال کنند.کاهی تصریح کرد: بر این اساس عده‌ای عدد ۱ را ارسال کردند که برای اینها کارت سوخت جدیدی متعاقبا صادر نخواهد شد، اما عده‌ای عدد ۱ را ارسال نکردند که به منزله آن است که این افراد کارت سوخت ندارند و این افراد باید از طریق پلیس ۱۰+ برای گرفتن کارت سوخت اقدام کنند.سخنگوی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران همچنین در ادامه با اشاره به کارت‌های سوختی که در باجه‌های پست معطل هستند، گفت: افرادی که ثبت‌نام کرده‌اند و هنوز کارت سوخت به دستشان نرسیده است، باید از طریق سایت EPO-LICE.IR شماره پلاک خود را وارد کرده و بارکد پستی خود را از طریق این سایت تحویل بگیرند؛ در همین سایت لینک اداره پست تعبیه شده است که این بارکد را در سایت اداره پست جست‌وجو می‌کنند و باجه و منطقه پستی که کارتشان در آنجا قرار دارد، اعلام می‌شود و آنها می‌توانند با مراجعه به آن اداره پست کارت سوخت خود را دریافت کنند.وی تأکید کرد: کسانی که ثبت‌نام کرده‌اند و هنوز کارت سوختشان به دستشان نرسیده است، نیازی به حضور در مراکز پلیس ۱۰+ ندارند و می‌توانند از طریق همین سایت کارت خود را بر اساس فرایندی که گفته شد تحویل بگیرند.از روز سه‌شنبه، ۲۲ مرداد سال جاری بر اساس تصمیم دولت، عرضه بنزین در جایگاه‌ها با کارت سوخت شخصی انجام می‌شود، هرچند که کارت سوخت جایگاه‌ها پابرجاست، اما به گفته مسئولان امر، پس از مدتی عرضه بنزین از طریق کارت سوخت جایگاه دارای محدودیت می‌شود.

ادامه مخالفت‌ها با مسکن مشارکتی

● علاوه‌بر مخالفت نمایندگان مجلس با ساخت مسکن مشارکتی، کارشناسان نیز معتقدند روش فعلی اجرای برنامه اقدام ملی تولید مسکن که مبتنی‌بر شیوه مشارکتی است، به نفع سوداگران است.به گزارش مهر، حبیب‌الله طاهرخانی، معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید، در حاشیه بازدید وزیر راه و شهرسازی و معاون‌اول رئیس‌جمهور از پروژه قطار برقی گلشهر ـ هشتگرد در مورد انتقادات مطرح‌شده در مورد روش ساخت مسکن در برنامه اقدام ملی تولید و عرضه مسکن (ساخت ۴۰۰ هزار واحد مسکونی تا پایان دولت دوازدهم که نیمی از آن در شهرهای جدید خواهد بود) به شیوه مشارکتی در زمین‌های دولتی گفت: به‌هرحال برای اینکه سرمایه‌گذاران جذب سرمایه‌گذاری در پروژه مشارکتی شوند، باید بعضی مزایا را برای آنها در نظر گرفت و پروژه باید جذاب باشد تا سرمایه‌گذار وارد این پروژه‌ها شود.بر اساس این گزارش، وزارت راه و شهرسازی قرار است ۴۰۰ هزار واحد مسکونی را طی دو سال آینده تولید و عرضه کند. در این برنامه که با نام طرح اقدام ملی برای تولید و عرضه مسکن معرفی شده، قرار است ۲۰۰ هزار واحد در شهرهای جدید، صد هزار واحد توسط بنیاد مسکن و صد هزار واحد توسط شرکت بازآفرینی شهری در بافت‌های فرسوده ایجاد شود. آنچه در این طرح مورد انتقاد کارشناسان قرار گرفته، شیوه‌ای است که برای ساخت واحدهای مسکونی در نظر گرفته شده که به شیوه مشارکتی مشهور شده است.اواخر خردادماه نیز عباس فرهادیه، مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی گفت: در این شیوه شرکت عمران شهرهای جدید با همکاری انبوه‌سازان یا توسعه‌گران به ساخت واحدهای مسکونی در شهرهای جدید اقدام می‌کند. زمین و پروانه از شرکت عمران شهرهای جدید به انبوه‌سازان و توسعه‌گران، ارائه و در مقابل سرمایه‌گذاری و ساخت نیز توسط انبوه‌سازان انجام می‌شود.به گفته فرهادیه، حدود ۷۵ درصد واحدهای مسکونی که در شهرهای جدید در طرح اقدام ملی احداث می‌شوند، در اختیار انبوه‌سازان قرار می‌گیرد.در این مدل در نهایت دولت و انبوه‌ساز هر یک سهم خود را برداشته و واحدهای مسکونی را با قیمت روز به بازار عرضه خواهند کرد.

بررسی کارنامه اختصاصی‌سازی در ایران در گفت‌وگو با کارشناسان

قوه قضائیه به تخلفات خصوصی‌سازی ورود می‌کند؟

اقدامات اخیر قوه قضائیه در برخورد با فساد، یک اقدام صحیح و در مسیر بازسازی اعتماد عمومی است

شکوفه حبیب‌زاده: بازداشت رئیس سازمان خصوصی‌سازی در پی استعفای او، حواشی متعددی را برای «آقای حاشیه» ایجاد کرده بود. او به گفته رسانه‌ها به اتهام اخلال در نظام اقتصادی کشور و تضییع گسترده اموال عمومی و دولتی از طرف شعبه نهم بازپرسی دادسرای ویژه کارکنان دولت تهران بازداشت شده و با دستور دادستان تهران تمام پرونده‌های پوری‌حسینی جمع‌آوری و با اختصاص بازپرس ویژه در مدت دو ماه اخیر تحقیقات بر روی این پرونده‌ها انجام شد که در نهایت کار به برکناری و بازداشت او کشیده شد.

گفته می‌شد بازداشت پوری‌حسینی در حالی روز چهارشنبه گذشته رقم خورد که بسیاری از پرونده‌های او نزدیک به پنج سال معطل و دچار اطاله شده بود. بازداشت او، بهانه‌ای شد تا کارنامه خصوصی‌سازی در ایران را از زبان کارشناسان بررسی کنیم. دو اقتصاددانی که اظهارنظرهای آنها را جویا شدیم، هر دو بر شکست خصوصی‌سازی در ایران تأکید دارند و آن را ناشی از انحراف در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی و اختصاصی‌سازی اموال عمومی و ملی برمی‌شمرند. عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا در گفت‌وگوی خود با «شرق» تأکید می‌کند که برخورد و عملکرد قوه قضائیه در ایران در دوره‌های گذشته و تسامح آنها درباره فساد در خصوصی‌سازی، زمینه گسترش نابودی اموال عمومی را فراهم کرد. راغفر معتقد است که عملکرد قوه قضائیه با تغییراتی که در آن ایجاد شده، امیدوارکننده است و در صورت استمرار اعتماد عمومی را به سیستم قضائی کشور بازخواهد گرداند. عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی نیز در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که بی‌توجهی به اهلیت و احراز هویت خریداران در اختصاصی‌سازی در اقتصاد ایران، یکی از نقاط ضعف درخورتوجه اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در کشور در غیاب نظارت درست بر عملکرد این سازمان محسوب می‌شود. حالا با تغییراتی که در قوه ناظر (قوه قضائیه) در دوران اخیر شاهدیم، این امید و انتظار ایجاد شده که قوه قضائیه در بازگرداندن اموال عمومی به بیت‌المال جدیت بیشتری به خرج دهد و با متخلفانی که در گذشته، اموال ملی را به نام نزدیکان و بستگان خود در فضای اقتصاد فامیلی فراهم کردند، برخورد کند.

ریشه شکست خصوصی‌سازی را باید در دستگاه قضا جست‌وجو کرد

حسین راغفر، اقتصاددان و عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا (س)، در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه کارنامه خصوصی‌سازی در ایران یک کارنامه کاملا شکست‌خورده است، می‌گوید: شاید خصوصی‌سازی در ایران را بتوان به‌عنوان نمونه یک شکست کامل در دنیا برشمرد؛ مگر اینکه کشورهای عقب‌مانده آمریکای لاتین موارد مشابه با ایران در امر خصوصی‌سازی داشته باشند.راغفر، علت اصلی این شکست را در فقدان نظارت قانونی بر اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی دانست و ادامه داد: کشورهایی که در امر خصوصی‌سازی موفق بوده‌اند، کشورهایی بودند که نوعا دستگاه قضائی در آنها مقتدر و موفق عمل کرده است.

تاراج منابع عمومی به اسم خصوصی‌سازی

عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا (س) در ادامه می‌افزاید: وجود ذی‌نفعان در دستگاه قضا، عاملی برای این نوع فساد برشمرده می‌شود؛ زیرا طبق قاعده انتظار می‌رفت دستگاه قضائی کشور درباره تخلفاتی که به وجود آمد، موضع‌گیری مناسب داشته باشد و با متخلفان برخورد کند. اگر ابتدا دستگاه قضائی کشور با این تخلفات برخورد مناسبی می‌کرد، قطعا موارد بعدی رخ نمی‌داد؛ اما چنین نشد و شاهد گسترش این فساد در کشور بودیم؛ بنابراین مسئله خصوصی‌سازی، یک شکست کامل است و نوعی تاراج منابع عمومی و ملی به اسم خصوصی‌سازی و تقسیم آن بین دوستان و آشنایان و بستگان به شمار می‌رود.راغفر در ادامه با اشاره به اینکه اغلب این خصوصی‌سازی‌ها به ثمن بخس توزیع شد، می‌گوید: منتفعان این نوع خصوصی‌سازی تقریبا بدون استثنا از بین کسانی بودند که یا در قدرت هستند یا نزدیکان و قوم و خویشان آنها بودند.

باید عملا مسئله خصوصی‌سازی را مترادف با نوعی یغمای اموال بیت‌المال تعبیر کرد که نشانه تأسف‌بار فساد در پیشانی کشور خواهد ماند؛ مگر آنکه دستگاه قضائی با توجه به تغییراتی که در آن صورت گرفته، درباره بازگرداندن این اموال عمومی به بیت‌المال اقدام کند و با متخلفان اعم از کسانی که در مجلس یا در دولت یا دستگاه قضائی بودند، برخورد قاطع کند و اموال عمومی را به بیت‌المال بازگرداند.

بازداشت متخلفان از سوی قوه قضائیه، امیدوارکننده است

این اقتصاددان با اشاره به عملکرد امیدوارکننده قوه قضائیه با برخی مفاسد، می‌گوید: اقدام اخیر قوه قضائیه در برخورد با برخی مفاسد و همین‌طور بازداشت برخی متخلفان ازجمله رئیس سازمان خصوصی‌سازی، این امید را ایجاد کرده که بتوان اموال عمومی را به بیت‌المال بازگرداند و امید می‌رود که این روند قاطعانه و با سرعت بیشتری پیش برود و متوقف نشود.

> **متأسفانه باوجود ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ و تصویب قانون مربوطه و حمایت‌های متعدد، شاهد انحراف اساسی در اجرای این سیاست‌ها بودیم. ظهور شبه‌دولتی‌ها، خصولتی‌ها و رد دیون از طریق واگذاری‌ها ازجمله نتایج شوم این سیاست‌ها بود.**

معاون اسبق سازمان مدیریت برنامه‌ریزی و رئیس سابق مؤسسه عالی آموزش و پژوهش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در ادامه می‌افزاید: با توجه به حجم عظیم و گسترده فساد، برخورد با این فسادها زمان‌بر خواهد بود اما درهرصورت یک اقدام مناسب از دستگاه قضائی کشور به شمار می‌رود. اگر توفیقی در برخورد با فساد حاصل شده، در پرتو عملکرد قاطع و سریع قوه قضائیه و ناشی از برخورد آگاهانه و قاطع و صریح قوه قضائیه بوده است.

تسامحی که قوه قضائیه در دوره‌های گذشته با مسئله فساد در خصوصی‌سازی انجام داد، عملا مشوق اقدامات مشابه در دوره‌های بعدی شد و به نظر می‌رسد قطعا نه‌تنها می‌تواند به‌نوعی بازسازی اعتماد عمومی نسبت به عملکرد نظام به‌طورکلی و دستگاه قضائی به‌طور خاص، منجر شود بلکه قطعا می‌تواند به بازسازی اعتماد عمومی که بزرگ‌ترین سرمایه هر نظام سیاسی در کل جهان است، منجر شود. امیدوارم این اقدامی که آغاز شده قطع نشود.

صحت قوه قضائیه، سلامت قوای مجریه و مقننه را به دنبال خواهد داشت

این کارشناس با نگاهی به تجربه موفق خصوصی‌سازی در کشور انگلستان به موردی در برخورد با فساد به‌مراتب کوچک‌تر اشاره می‌کند که قابل‌توجه است. به گفته او پس از شش سال فعالیت یکی از وزرا در انگلستان، این وزیر به بخش خصوصی رفت و در زمان وزارتش، قانونی به تصویب رسیده بود که او می‌توانست در زمان فعالیت در بخش خصوصی از آن منتفع شود. بر همین اساس شش سال بعد از پایان وزارتش، سیستم قضائی او را خواست و اعلام کرد که باید ثابت کند نیت او بهره‌گیری از این قانون در زمان فعالیت در بخش خصوصی نیست. چنین قوه قضائیه‌ای است که می‌تواند اعتماد مردم را به عملکرد قوه قضائیه و همچنین به کلیت نظام جلب کند و باید به دنبال این هدف باشیم.

راغفر تصریح می‌کند: صحت و سلامت دستگاه قضائی می‌تواند صحت و سلامت نظام تصمیم‌گیری در حوزه‌های قوای مقننه و مجریه را موجب شود. بنابراین این اقدام قوه قضائیه را در شرایط کنونی باید یک اقدام صحیح و در مسیر درست برای بازسازی اعتماد عمومی ارزیابی کنیم.

تجربه تلخ اختصاصی‌سازی

وحید شقاقی‌شهری، دیگر اقتصاددان و عضو هیئت‌علمی دانشگاه خوارزمی در گفت‌وگو با «شرق» در نگاهی به روند خصوصی‌سازی در ایران می‌گوید: خصوصی‌سازی در اقتصاد ایران سابقه ۳۰ ساله دارد.

اولین برنامه خصوصی‌سازی در اقتصاد ایران بعد از جنگ تحمیلی و در برنامه اول توسعه در قالب سیاست‌های تعدیل اقتصادی آغاز شد. متأسفانه نبود ساختار مناسب و قوانین لازم در برنامه اول توسعه موجب شد خصوصی‌سازی با شکست مواجه شود و دولت وقت هم عقب‌نشینی کرد و مجدد سیاست‌های تثبیت را سرلوحه مدیریت اقتصادی قرار داد.

بنابراین خصوصی‌سازی متوقف شد و از تجربه تلخ این دوران حتی واژگان اختصاصی‌سازی نیز بروز کرد و تا برنامه سوم توسعه پیشرفتی نداشت.

معاون سابق مرکز پژوهش و برنامه‌ریزی سازمان بازرسی کل کشور در ادامه می‌افزاید: در قانون برنامه سوم توسعه برای اولین‌بار مفاد لازم برای توسعه بخش خصوصی تصویب شد و تجربه ایجاد و توسعه بانک‌ها و بیمه‌های خصوصی از این قانون کلید خورد و تا حدودی شاهد حمایت از توسعه بخش خصوصی بودیم. برنامه چهارم توسعه با ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ مصادف شد و با دو سال وقفه قانون اصل ۴۴ در مجلس تصویب شد. ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ نقطه عطفی در تاریخ اقتصادی کشور برای تحول و توسعه بخش خصوصی بود.

نتایج شوم اجرای انحرافی اصل ۴۴ قانون اساسی

این اقتصاددان با بیان اینکه با گذشت بیش از یک دهه از تصویب قانون اصل ۴۴ می‌توان قضاوت درستی از اجرای این سیاست داشت، ادامه می‌دهد: متأسفانه باوجود ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ و تصویب قانون مربوطه و حمایت‌های متعدد، شاهد انحراف اساسی در اجرای این سیاست‌ها بودیم. ظهور شبه‌دولتی‌ها، خصولتی‌ها و رد دیون از طریق واگذاری‌ها ازجمله نتایج شوم این سیاست‌ها بود. نپرداختن به بند الف سیاست‌ها و متمرکز شدن به بند ج یعنی واگذاری‌ها خود جزء مهم‌ترین انحراف‌ها در اجرای سیاست‌ها به شمار می‌رود.

مشاور کمیسیون نظارت دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام می‌گوید: بند الف بر بهبود فضا و محیط توسعه بخش خصوصی‌سازی و عدم افزایش اندازه دولت تأکید داشت که چندان به آن پرداخته نشد و عمده تأکید بر واگذاری‌ها بود که متأسفانه در واگذاری‌ها هم شاهد انحرافات گسترده بودیم.به گفته او عدم توانمندسازی بخش خصوصی در واگذاری‌ها، رد دیون و اجرای ناقص سهام عدالت از دیگر مسائل بود. به دلیل نبود یک سازمان مقتدر و تعجیل در واگذاری‌ها و عدم شفافیت، در برخی موارد مشاهده شد که موج اعتراض‌ها از نهادهای مختلف شروع شد.

عدم اهلیت برخی خریداران

شقاقی‌شهری با اشاره به تجربه خصوصی‌سازی در دیگر کشورها، می‌گوید: معمولا در کشورهای موفق، واگذاری مشروط است و به شرط توسعه تولید و اشتغال و ارتقای کیفیت بنگاه، واگذاری نهایی می‌شود اما در اقتصاد ایران، این موارد مدنظر قرار نگرفت و صرفا واگذاری ملاک قرار گرفت و چندان به نتایج حاصل از واگذاری پرداخته نشد. بنابراین واگذاری‌ها بدون شروط و بدون نظارت بر نتایج حاصل و بدون توانمندسازی بنگاه‌های واگذار شده صورت گرفت که به ظهور مشکلات بعدی انجامید. به گفته او اصولا مقرر بود برای واگذاری احراز هویت و صلاحیت خریداران بنگاه‌ها در نظر گرفته شود اما این مقوله همچنان محل شبهه است و برای برخی خریداران و واگذاری‌ها این احراز هویت محل تردید است.

گذر

شرکت‌های دولتی حیاط‌خلوت «اقوام» شده‌اند

● عضو کمیسیون برنامه‌وبودجه مجلس با بیان اینکه وزیر اقتصاد باید پاسخ‌گوی تخلفات خصوصی‌سازی باشد، گفت: میلیاردها سهام شرکت‌های دولتی به نهادهایی داده شده تا این بنگاه‌ها ضمن خارج‌شدن از چتر نظارتی به حیاط‌خلوتی برای گماردن اقوام در هیئت‌مدیره‌ها تبدیل شوند.محمد حسینی در گفت‌وگو با تسنیم، با اشاره به ماجرای بازداشت رئیس سازمان خصوصی‌سازی، گفت: متأسفانه کشمکش‌های فراوان و عدم پیگیری مناسب خصوصی‌سازی در چارچوب قانون، یک سری واگذاری‌های غیرقانونی را در پی داشت که تولید کشور را زمین‌گیر کرده است.وی گفت: هدف از خصوصی‌سازی توسعه بخش تعاونی و کاهش سهم دولت به معنای واقعی بود تا اقتصاد کشور به‌گونه‌ای فعال شود که چالش‌های معیشتی مردم کاهش یابد. این در حالی است که اگر قانون به درستی انجام شده بود، شرمنده مردم نبودیم و این‌گونه آثار تورمی ناشی از اقدامات نادرست اقتصادی فشار بر اقشار ضعیف جامعه وارد نمی‌کرد.حسینی خاطرنشان کرد، با گذشت چندسال از اجرای این قانون، متأسفانه خصوصی‌سازی به یکی از روش‌های درآمدزایی بودجه‌ای برای دولت تبدیل شد. امروز می‌بینیم که میلیاردها سهام شرکت‌های دولتی بابت رد دین به نهادهایی داده شده تا این بنگاه‌ها ضمن خارج‌شدن از چتر نظارتی به حیاط‌خلوتی برای گماردن اقوام در هیئت‌مدیره‌ها تبدیل شوند.نماینده مجلس شورای اسلامی تأکید کرد، افرادی هم که از بخش خصوصی وارد موضوع واگذاری‌ها شدند خیلی موفق نبوده‌اند و دلیل آن هم کم‌رونقی تولید از مسیر خصوصی‌سازی‌های انجام‌شده است. البته در برخی موارد نقاط قوت هم دیده می‌شود، اما یک اشتباه هم برای کارگزاران نظام اسلامی قابل اغماض نیست، به‌خصوص اینکه رئیس سازمان خصوصی‌سازی سال‌ها تجربه حضور در این سمت را داشته است.به گفته این عضو کمیسیون برنامه‌وبودجه مجلس، متأسفانه افرادی که دارای تجربه بوده و با قانون خصوصی‌سازی آشنا بودند عملکردی بسیار ضعیف و پر از ماجراجویی در این حوزه داشتند، بنابراین شخص وزیر اقتصاد باید در این رابطه پاسخ‌گو باشد.وی با بیان اینکه وزیر اقتصاد خود رئیس هیئت واگذاری بوده و دستگاه اجرائی بالادستی سازمان خصوصی‌سازی است، تأکید کرد، حداقلی‌ترین کار ممکن این است که فردی شایسته، مسئولیت‌پذیر و پاسخ‌گو برای این حوزه گمارده شود.

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR